

Detectivebureau
Iris en Ko
OMNIBUS 2

Detectivebureau Iris en Ko

CASES: 004-005-006

Detectivebureau
Iris en Ko

OMNIBUS

BERT WIERSEMA

Illustraties Wendelien van de Erve

Ĵ/columbus

Detectiebureau Iris en Ko omnibus 2
Bert Wiersema

ISBN 978-90-8543-538-9

NUR 283

Trefw.: DETECTIVE

Illustraties: Wendelien van de Erve
Ontwerp omslag en opmaak binnenwerk: Buitenspel, Meppel

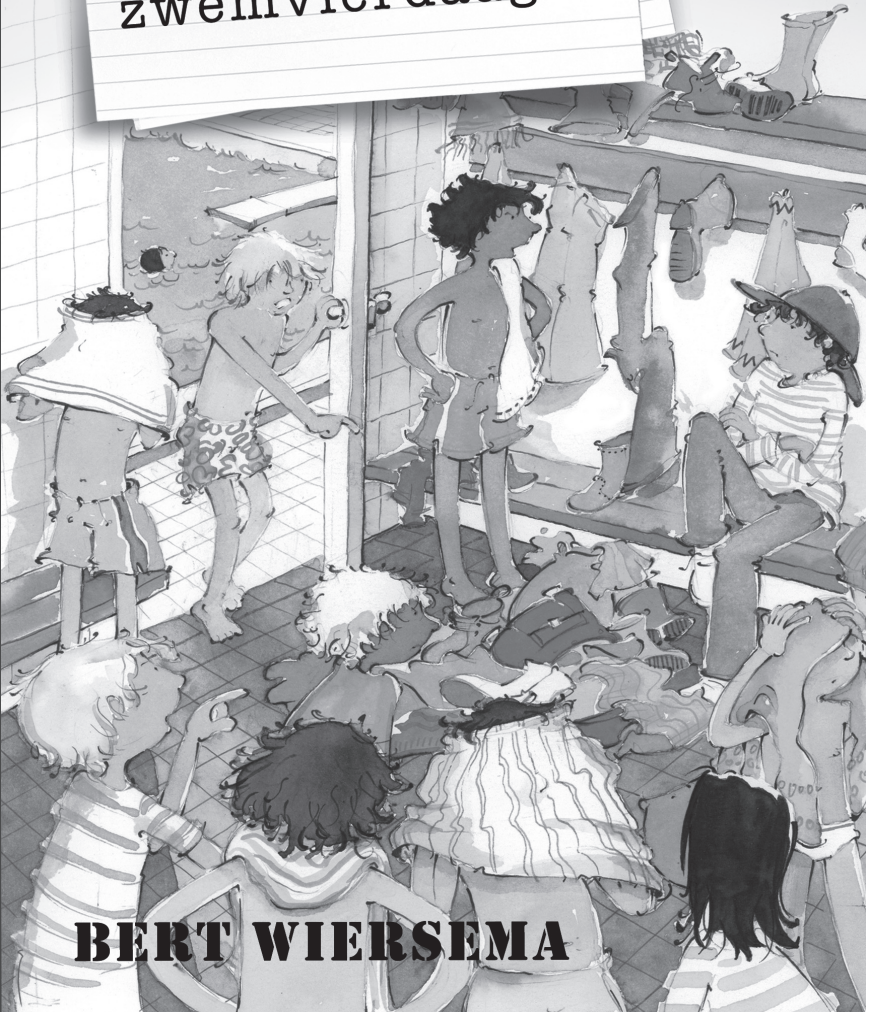
© 2023 Columbus, onderdeel van Jongbloed Christelijke Media – Leeuwarden
Alle rechten voorbehouden.

www.jongbloedmedia.nl

SECRET

Iris en Ko
Detectivebureau Iris en Ko
CASE: 004

De
zenuwslopende
zwemvierdaagse.

BERT WIERSEMA

Inhoud

1. Een rampbericht	9
2. Wikken en wokken	14
3. Kleedkamerkriebels	20
4. De eerste avond	26
5. De tweede avond	33
6. De periskoos	38
7. De derde avond	43
8. Betrapt	49
9. De directeur	55
10. De vierde avond	61
11. In het hoofd van de dader	68
12. Het sporenonderzoek	73
13. De vlam rond de pan	79
14. Bedankt	85

1 Een rampbericht

Koos tintelt van opwinding. Vandaag, donderdagmiddag, gaat het gebeuren. Hij nestelt zich nog eens extra lekker in zijn luie stoel. Hij voelt of de twee petten die hij op zijn hoofd heeft precies recht staan. Dan kijkt hij naar het kleine Sherlock Holmesmuseumpje in de hoek van zijn kamer. Resoluut trekt hij de petten van zijn hoofd en gooit ze op zijn bed.

‘Vandaag moet alles zo echt mogelijk’, zegt hij hardop. Hij loopt naar de glazen kast en opent het deurtje. Hij pakt de pet met de twee kleppen, precies zo eentje als de echte Sherlock Holmes altijd op had, en zet hem op zijn hoofd. Dan pakt hij de kromme pijp en steekt hem in zijn mond. Hij kijkt opzij in de spiegel.

‘Dag Sherlock’, zegt hij zo stoer mogelijk. Vanuit de spiegel kijkt een jongetje met een bril met jampotglazen hem aan. Zijn ogen lijken dubbel zo groot. Niks van aantrekken. Die pet en die pijp zijn goed. En die bril ...? Nou, ja ... brillen horen bij geleerde mensen. Je zult het zien. Later wordt hij net zo goed als Sherlock Holmes, alleen geleerder. Geleerd, dat is een mooi woord. En het past precies bij hem.

De kamerdeur zwaait open.

‘Hoi, mini-Sherlock Holmes’, roept Iris. ‘Wat ben jij aan het doen?’

Koos maakt een afwerend gebaar en neemt de pijp uit zijn

mond. ‘Laat me even. Ik doe iets heel belangrijks.’

Hij loopt naar zijn stoel terug, gaat zitten en pakt een boek dat op zijn bureau ligt.

‘The adventures of Sherlock Holmes’ staat erop. Hij heeft het gisteren gevonden in een doos boeken. Papa had die doos bij iemand gehaald om op de rommelmarkt te verkopen.

Een boek over Sherlock Holmes in het Engels. En vandaag gaat hij het lezen. Hij kent de verhalen zo goed, dat hij dat Engels vast wel kan begrijpen. Hij ziet het al helemaal voor zich. Koos, de jongen die al Engels kon lezen voor hij Engels op school kreeg. Meester zal steil achterover slaan. Hij voelt een rilling van opwinding over zijn rug.

‘Wat ben je nou toch aan het doen!?’ vraagt Iris.

‘Shhht,’ zegt hij, ‘ik ga een Engels boek lezen.’

‘Een Engels boek? Kun je dat?’

‘Ik ben bezig het te leren.’

Het boek heeft een mooie voorkant. ‘The adventures of Sherlock Holmes’. De avonturen van Sherlock Holmes, makkie.

Het eerste verhaal heet ‘The mystery of the five orange pits.’ Het mysterie van de vijf ... oranje? Maar er is helemaal geen verhaal van Sherlock Holmes over iets dat oranje is. Koos denkt hard na. Er is wel een verhaal dat ‘Het mysterie van de vijf sinaasappelpitten’ heet. Dat moet het zijn. Een sinaasappel is oranje. Hij kan het echt!

Iris komt dichterbij en bekijkt het omslag.

‘Hé, dat gaat over Sherlock Holmes. Te at vent tures. Wat is dat?’

‘The adventures’, zegt Koos met een zucht. ‘De avonturen, natuurlijk.’

Iris haalt haar schouders op. ‘Hoe kom je daaraan?’

‘Zat in een doos boeken van mijn vader. Ik ben nu een verhaal aan het lezen over sinaasappelpitten.’

Iris schiet in de lach. ‘Dat klinkt niet erg spannend.’

‘Het is juist heel spannend’, zegt Koos narrig. ‘Het gaat over een man die een geheimzinnige brief toegestuurd krijgt met vijf sinaasappelpitten erin. Wie zo’n brief krijgt heeft niet lang meer te leven.’

‘Hoe weet je dat? Heb je het verhaal al uit?’

‘Nee, maar ik ken alle verhalen van Sherlock Holmes. Ik heb het daar in de kast staan in het Nederlands. “Complete avonturen, boek twee verhaal vijf”.’

‘Dan ben je onnozel’, vindt Iris. ‘Als je het daar in het Nederlands hebt, dan ga je het toch niet in het Engels lezen. Heb je een gaatje in je hoofd?’

‘Nee. Ik heb hele goeie hersens in mijn hoofd en die gebruik ik gewoon graag. Die hersens van jou zijn over vijftig jaar nog als nieuw.’

‘Hoe bedoel je?’

‘Nou, jij gebruikt ze nauwelijks.’

Even schrikt Koos van zichzelf. Dat was geen leuke opmerking. Hij hoopt niet dat Iris er boos om wordt.

Maar Iris moet er alleen maar om lachen.

‘Da’s een goeie’, schatert ze. ‘Maar je moet niet alleen je hersens gebruiken. Je spieren trainen is ook belangrijk.’

‘Pfff,’ schampert Koos, ‘doe jij dat maar. Trainen, bah. Da’s voor uitslovers.’

‘Onzin’, vindt Iris. ‘Ik ben hier niet voor niks naartoe gekomen. Ik wil dat je meedoet met de zwemvierdaagse.’

‘Wat?!’ roept Koos. Hij legt het boek naast zich neer.

‘Zwemvierdaagse? Ik pieker er niet over! Ik heb een hekel aan zwemmen. Een zwem-vier-daagse. Vier dagen zwemmen? Ammenooitniet.’

Iris kijkt hem stomverbaasd aan. ‘Je kunt toch wel zwemmen?’

‘Helaas wel’, zegt Koos. ‘Die zwemlessen zijn een zwarte bladzijde uit mijn leven. Gepest in de kleedkamers. Veel te koud water. In het begin het gevoel dat je gaat verdrinken. En als je het eindelijk kunt, moet je op je rug. Water in je neus. Rooie ogen van het chloor. Wat een ellende! Toen ik mijn diploma had heb ik mezelf beloofd dat ik nooit meer vrijwillig naar een zwembad zou gaan. Dus voor mij geen zwemvierdaagse. Dank je de koekoek.’

‘Tjonge,’ zegt Iris, ‘ik wist niet dat je zo’n hekel aan zwemmen had.’

Even is ze stil.

Koos pakt zijn boek weer voor zich.

‘Er is een klein probleempje, ben ik bang’, zegt Iris zacht.

Koos kijkt over de rand van zijn bril. ‘Probleempje?’

Iris draait wat met haar vingers.

‘Als ik dit geweten had, dan had ik het anders gedaan.’

Koos voelt donkere wolken samenpakken.

‘Wat heb je gedaan? Je hebt me toch niet opgegeven hoop ik?’

‘Nee, opgeven moet je bij meester doen op school.’

‘Dat doe ik dus nooit, hè.’

‘Nou, dat weet ik nog zo net niet’, zegt Iris aarzelend. ‘Je moeder vroeg wat ik kwam doen. Toen heb ik haar verteld dat ik graag wilde dat je mee zou doen. Je moeder vond het een geweldig idee. Ze zou er wel voor zorgen dat je mee zou doen.’

Koos laat zich onderuit zakken in zijn stoel.

‘Dat meen je niet’, zegt hij verbijsterd. ‘Dat-meen-je-niet!’

Hij springt uit zijn stoel en dendert de trap af.

Woedend stapt hij de kamer in.

‘Ik doe niet aan een zwemvierdaagse mee!’ roept hij.

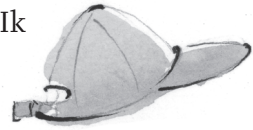
‘O, dat dacht ik dus wel’, zegt moeder. ‘Dat is goed voor je. Daar word je een kerel van.’

‘Ik wil helemaal geen kerel worden. Ik, ik ben al een jongen. Da’s mooi genoeg.’

‘Van zwemmen word je sterk. Zwemmen is goed voor je.’

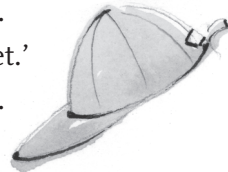
‘Ik hoef helemaal niet sterk te worden. Ik ben slim. En zwemmen is helemaal niet goed voor je. Water is koud en nat en vies. Een zwembad stinkt naar chloor. Je krijgt er prikogen van. Ik ga echt niet hoor.’

‘Dat zullen we nog wel eens zien’, zegt moeder. ‘Ik praat er straks wel met papa over. Die is het vast met me eens. Zwemmen is beter dan rondlopen met zo’n rare pet op je hoofd.’

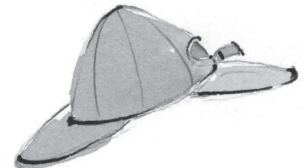

+

Koos herkent het toontje. Moeder is vastbesloten. Hij snuift boos door zijn neus. ‘Dit is geen rare pet.’ Zijn ogen knijpt hij tot spleetjes. Die stomme Iris. Met gebalde vuisten bonkt hij de trap op.

=

2 Wikken en wokken

Met een knal slaat Koos de deur achter zich dicht.
‘Nou, je wordt bedankt. Je wordt heel erg bedankt.’

‘Ach, joh, stel je niet aan. Zo erg is het toch niet.’

‘O, nee? Dit had een heerlijke dag moeten worden. Mijn eerste Sherlock Holmesboek in het Engels. En dan kom jij roet in het eten gooien met je domme plannen.’

‘Poeh,’ zegt Iris met opgetrokken neus, ‘ik hoor het al wel. Meneer is op z’n teentjes getrapt. Ik kom weleens weer als je wat afgekoeld bent.’

Ze wipt overeind en zonder nog naar Koos te kijken loopt ze naar de overloop.

Achter haar rug maakt Koos een lange neus. Hij wil haar nog iets naars achterna roepen, maar hij houdt zich in. Het moet geen echte ruzie worden. Dat kun je niet hebben in een detectivebureau. Hij laat zich in de stoel ploffen en pakt het Engelse boek. Maar het lezen wil niet meer vlotten. Hij klapt het boek dicht en met zijn handen onder zijn kin kijkt hij boos uit het raam.

Zo zit hij nog als vader een uurtje later zijn kamer binnenkomt.

‘Ik zie een hele boze jongeman’, begint vader.

‘U weet best waarom. U hebt vast al met mama gepraat. Maar ik wil niet.’

Vader gaat op de rand van Koos’ bed zitten.

‘Sherlock Holmes was toch zwemkampioen?’

‘Nee, die was bokskampioen. Sherlock Holmes had een hekel aan water. Zijn aartsvijand dokter Moriarty heeft hem eens van een waterval afgegooid.’

‘En dat heeft hij overleefd?’ vraagt vader verbaasd.

‘Eerst dacht iedereen dat hij dood was, maar later dook hij toch weer op.’

‘Dan kon hij dus wel goed zwemmen’, vindt vader. ‘Het lijkt me voor een detective ook best heel handig als je goed kunt zwemmen.’

‘Ik-heb-er-geen-zin-aan’, zegt Koos nadrukkelijk.

‘Waarom niet?’

‘In de kleedhokjes word je altijd gepest.’

‘Ach, joh. Op school hebben ze het toch ook niet meer op je voorzien.’

‘Het water is altijd koud en nat.’

Vader schiet in de lach.

‘Wat wil jij dan? Dat water warm en droog is? Dan krijg je een zwembad vol woestijnzand. Da’s lekker zwemmen.’

Onwillekeurig moet Koos lachen. Hij ziet het al voor zich.

‘Soms is het heel goed om dingen te doen die je niet leuk vindt’, gaat papa verder. ‘Dat moet je leren. Dat heb je nodig in het leven. Neem mij nou. Een politieagent doet prachtig werk, maar ik moet soms dingen doen die niet leuk zijn. Als burens bijvoorbeeld ruzie hebben, dan moeten wij eropaf. Of als er ergens een vechtpartij is of lastige jongelui een buurt onveilig maken. Dan kunnen we niet gaan staan wikken en wegen. Dan moeten we er direct heen. Anders gebeuren er ongelukken.’

‘Dus ik moet maar gewoon gaan zwemmen, want daar heb ik

